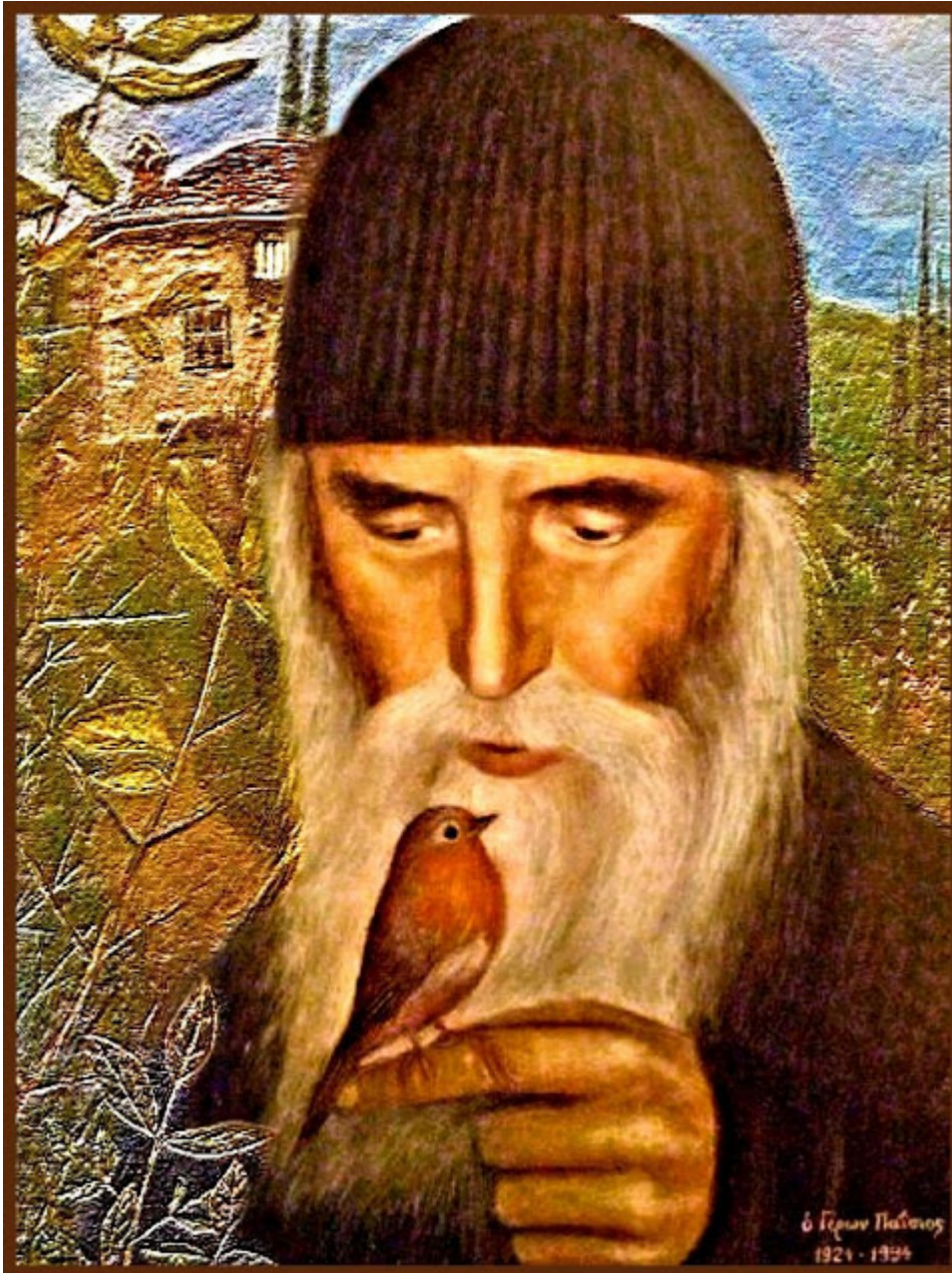

ίησας...”

ς - Γέροντες / Ορθόδοξη

Γέροντα, να

χαλάσουμε τις χελιδνοφωλιές; Τα χελιδόνια λερώνουν και μαζεύονται κοριοί.
- Μπορείς εσύ να κάνης μια χελιδνοφωλιά; Τι έχει κάνει ο Θεός με έναν Του λόγο!
Τι αρμονία, τι ποικιλία! Όπου και να στραφή κανείς βλέπει την σοφία και το μεγαλείο του Θεού. Δες τα ουράνια φώτα, τα αστέρια, με πόση απλότητα τα σκόρπισε το θεϊκό Του χέρι, χωρίς να χρησιμοποιήση μαστορικό ράμμα και αλφάδι. Πόσο ξεκουράζουν τους ανθρώπους! Ενώ τα κοσμικά φώτα, βαλμένα με τάξη στην σειρά, είναι πολύ κουραστικά. Με πόση αρμονία τα έχει κάνει όλα ο Θεός! Βλέπεις, και τα δένδρα σε ένα δάσος που τα φύτεψαν άνθρωποι είναι σαν στρατός, σαν

λόχος. Ενώ τα φυσικά δάση πόσο ξεκουράζουν! Αλλά δένδρα μικρά, άλλα μεγάλα, με άλλο χρώμα το καθένα! Ένα μικρό λουλούδι του Θεού έχει μεγαλύτερη χάρη παρά ένας σωρός χάρτινα ψεύτικα λουλούδια, διαφέρουν όσο διαφέρει και το άυλον από το νάυλον.

Όλα αυτά που έχει κάνει ο Θεός είναι θαυμάσια. Ο οργανισμός του ανθρώπου είναι ολόκληρο εργοστάσιο. Την καρδιά, το συκώτι, τα πνευμόνια, όλα τα έχει με σοφία κανονισμένα ο Θεός. Αλλά και τα φυτά, πώς τα έχει κάνει! Τότε με την κατοχή βάζαμε πέντε στρέμματα πεπόνια ποτιστικά. Μια φορά έκοψα από τις πεπονιές τα μεγάλα φύλλα που είναι κοντά στις ρίζες. Για καλό το έκανα, για να τις καθαρίσω. Εκείνα όμως τα μεγάλα φύλλα, τα κάτω, είναι σαν φίλτρο -είναι τα... “νεφρά” τους!- και παίρνουν όλη την πικρίλα. Και έγιναν τα πεπόνια!... Έτρωγες το πεπόνι και έτσουζε η γλώσσα!

- Γέροντα, εσείς όλα τα παρακολουθείτε!

- Ναι, από όλα βρίσκω τον Θεό! Και από τα φυτά και από τα ζώα, από όλα! Πώς να μη θαυμάσης! Βλέπεις ένα τόσο δα πουλάκι να ταξιδεύη, να πηγαίνη στην Αφρική και να γυρίζη χωρίς πυξίδα και να ξαναβρίσκη την φωλιά του! Και οι άνθρωποι με χάρτες, με πινακίδες να χάνωνται! Και δεν είναι ότι τα πουλιά βαδίζουν στην στεριά και βάζουν σημάδια! Πετούν στον ουρανό, πάνω από την θάλασσα! Πού να βάλουν σημάδια; Μερικά μικρά πουλάκια ανεβαίνουν στους πελαργούς, στα... “αεροπλάνα”! Εκείνα πάνε... αεροπορικώς! Τα πουλιά, όταν πετούν στην θάλασσα, κάθονται σε κανένα νησί να ξεκουρασθούν. Μια φορά, όταν ήμουν στο Καλύβι του Τιμίου Σταυρού, είδα να έρχονται από τα ανατολικά μέρη κάτι πουλιά σαν τα σπουργίτια. Ήταν ολόκληρο κοπάδι. Τέσσερα - πέντε όμως, φαίνεται, κουράσθηκαν και δεν μπορούσαν άλλο. Τότε ξεκόπηκαν ακόμη καμμιά δεκαπενταριά από το κοπάδι -τα άλλα προχώρησαν- και κάθησαν λίγο σε ένα δένδρο, ξεκουράσθηκαν και μετά σηκώθηκαν να φύγουν όλα μαζί. Ανέβηκαν πολύ ψηλά, για να προσανατολισθούν και να βρουν πάλι την συντροφιά τους. Μου έκανε εντύπωση που δεν τα άφησαν μόνα τους τα τέσσερα - πέντε που κουράσθηκαν, αλλά ξεκόπηκαν και άλλα δεκαπέντε από το ίδιο κοπάδι, για να κάνουν συντροφιά!

Πόσο όμορφα τα έχει κάνει όλα ο Θεός! Βλέπεις κάτι παρδαλά γατάκια! Τι όμορφα επανωφοράκια έχουν! Να ζηλεύουμε εμείς οι άνθρωποι τα επανωφόρια από τα ζώα! Ούτε βασίλισσα δεν φόρεσε τέτοιο επανωφόρι!... Όπου και να γυρίσης, θα δης την σοφία του Θεού. Παλιά που ήταν όλα φυσικά, πόσο όμορφα ήταν! Να, ο πετεινός,

όταν φωνάζη, δεν είναι ότι φωνάζει για τον καιρό. Στέκεται στο ένα πόδι και, μόλις μουδιάζη, φωνάζει: “Κικιρίκου!” Σου λέει, τόσες ώρες πέρασαν. Αλλάζει πόδι, μουδιάζει και αυτό, πάλι: “Κικιρίκου!” Και βλέπεις, φωνάζει στις 12, στις 3, στις 6 η ώρα. Είναι σταθερό, κάθε τρεις ώρες! Και δεν έχει ρολόι ούτε μπαταρία, ούτε κούρδισμα χρειάζεται!...

Ό,τι βλέπετε, ό,τι ακούτε, όλα να τα χρησιμοποιήτε για συγκοινωνία για επάνω. Όλα να σας ανεβάζουν προς τα επάνω. Έτσι κανείς ανεβαίνει - ανεβαίνει από τα δημιουργήματα στον Δημιουργό! Οι Αμερικανοί πήγαν στο φεγγάρι, έβαλαν τουλάχιστον και μια πινακίδα που έγραφε: “Οι ουρανοί διηγούνται δόξαν Θεού” (Ψαλμ. 18, 2). Πήγαν και οι Ρώσοι στο διάστημα, αλλά ο Γκαγκάριν είπε πως δεν βρήκε τον Θεό. Εμ, πώς να Τον βρη, αφού πήγε με τα πόδια προς τα πάνω και όχι με τα χέρια; Έτσι φθάνουν μετά να λένε: “Η φύση έκανε το σύμπαν”! Ολόκληρο σύμπαν τώρα!... Εδώ μια παλιά μηχανή χαλάει και μαζεύονται ένα σωρό μάστορες, τεχνίτες κλπ για να την διορθώσουν. Σκέφτονται, προσπαθούν... Και είναι μια παλιά μηχανή!

Ενώ ολόκληρη υδρόγειο σφαίρα ο Θεός την γυρίζει χωρίς ρεύμα και ούτε η μπαταρία τελειώνει ούτε το μηχανάκι σταματάει! Με τι ταχύτητα γυρίζει, και ο άνθρωπος να μην το καταλαβαίνει! Φοβερό! Αν η γη στρεφόταν με λιγώτερη ταχύτητα, θα έκανε τούμπες ο άνθρωπος! Η θάλασσα να έχη τόσο νερό και να κινήται με τέτοια ταχύτητα, και το νερό να μη χύνεται! Και τα αστέρια, που είναι ολόκληροι όγκοι, να γυρίζουν ιλιγγιωδώς και να μην εγγίξη το ένα το άλλο, αλλά να συγκρατή το ένα το άλλο από μακριά! Και ο άνθρωπος φτιάχνει ένα αεροπλάνο και θαυμάζει και υπερηφανεύεται! Και αν του στρίψη λίγο το μυαλό, μετά λέει ανοησίες, δεν καταλαβαίνει.

Πηγή: orthognosia.blogspot.gr